

Zahodna Bolniška Podporna Jednota.

RAVENSDALE, WASHINGTON.

Vstanovljena 25 aprila in inkorporirana 24. decembra 1908.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK JERAS, Box 44, Taylor, Wash.
Podpredsednik: PAVEL KOS, Box 10, Ravensdale, Wash.
Tajnik: FRANK TOSTOVRŠNIK, Box 102, Ravensdale, Wash.
Zapisnikar: IVAN ŠKUFCA, Ravensdale, Wash.
Blagajnik: BLAŽ FELICIAN, Box 83, Eastmaw-Krain, Wash.

NADZORNI ODBOR:

JOS. BURGAR, Box 107, Cle Elum, Wash.
ANTON LUČIČ, Box 499, Cle Elum, Wash.
J. PETKOVŠEK, Box 499, Cle Elum, Wash.

POROTNI ODBOR:

FRANK PUSTOSLEMŠEK, Box 1, Ravensdale, Wash.
PAUL KOLAR, Box 337, Cle Elum, Wash.
CIRIL ERMENC, Box 142, Taylor, Wash.

VRHOVNI ZDRAVNIK: Dr. J. J. Mustard

Seja gl. odbora se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu pri g. Pavel Kos-u, v Ravensdale, Wash. Uradno glasilo je Glas Svobode.

Groga in drugi.

SPISAL RADO MURNIK.

XII.

Medtem sta tudi "mirni Rudek" in "pohlevni Mirko" gojila lepe umetnosti. Poiskala sta si varno zavetje; na stopnicah v klet sta našla kupček črnega oglja. — Pred nekaterimi dnevi se jima je bil vranovski učitelj bridko zameril, ker ju je bil radi neke "malenkosti" obsodil na celo uro zapora v šolski sobi. Zaljubljeni mamič sta takoj uganili, da je dotični gospod brutalen mož, ki ne zna občeovati z nežno mladino, se šli pripraviti k njemu na dom in obrekovali kjer si bodi njega, njegovo ženo, njeno gosposdinjstvo, hišno opravilo, "samo beraštvo", in druge važnosti. Toda tudi kaznovana mučenika sta se hotela dostojno maščevati nad njim, ki ima tako "piko" na njiju.

In združili sta se dve jednaki, umetniško čuteči duši za zidom. Najprvi je vzel "pohlevni" Mirko kos oglja in vlekaj z njim po beli steni črte in lise. Njegova tehnika ni imela nobenih strogih pravil, nobenih mej; in to je povzdigalo šele pravzaprav izvirnostni slikarski čar njegove labirintske domišljivosti. Nekaj neravnega se je kazalo v njegovem umotvoru, v teh čudnih, dramatično živih arabeskah in ornamentalnih pikah. . . Te podobice, dejal bi moderni ocenjevalec, se ne moreš zlepa nagledati, ker iz zajetih pojmov raste vedno nov zmisel, vedno nova oblika; in vse to govori s skrajno dovršenostjo in spretnostjo v celem orkestru izrazvalnih sredstev. Da bi pa vsakdar lahko precej vedel, kaj predstavlja izgotovljena podoba, je zapisal mladi umetnik spodaj z velikimi, že od daleč vidnimi znamenji: "To je naš učitelj."

"Mirni" Rudek, samostan in nikakor ne posnemovalen, skozi in skozi novodoben duh, poln narave in prosvete, je dodal možu cilindar in kadečo se smokdo in obesil vse skupaj na vislice. Posiljenega in prisiljenega tu ni bilo nič; zadostovalo se polovične besede, migljaji; vse, kar v zraku ujeto, hoče tako rekoč zopet odpluti v zrak nazaj. . . Lahen pristisk na pravem mestu, nežna po-teza, vrsta krafkih, gostih črtic, rahlo zabrisan ton. . . to je vse! Vsa stvar je presenetljivo preprosta! In vendar, kako fine nijanse, kakšen, skoro Rembrandtov čar sence v najrahlejših zasledkih! Vzpriči vseh teh in drugih vršin bi primerjal mojstra najlože z umetnikom po imenu Burne Jones ali z drugim, ki se piše Dante Gabriel Rossetti. Nekaj tragično-mističnega preveva vse delo in daje neizrečenim in neizrečnim čustvom, mogočnim sili temnih slutenj brez imena alegoričen, pomemben izraz. To je dokaz, da je Rudek kot modern realist poln preproste odkritosti, brez nobene pikantnosti in ob vsem tem neki "jaz", ki se je že našel, neki "jaz", ki bo pa navzlic temu iskal — večno samega sebe!

Zgoraj so se gospoda živahno razgovarjali in smejali. Grizajka in Zobelja sta srečno našli neko somišljenico iz Ljubljane. Vse tri so se zasidrale v zavet-

ček, veste, tak ptiček, no — že veste."

"Ali je bil res tak ptiček?"

"Kaj še! — Vender to sem pač tako morala reči, ne?"

"Jaz pa nadenj!" se je pohvalila Grizajkina zaveznica. "Ne vem več, kaj sem mu že vse pravila o njej. . . Saj mu je bilo kmalu dosti. . . Početkoma ni nič verjel in ji je seveda hotel takoj pisati. Toda to mi poznamo —"

"Namreč," je razlagala Zobeljina prijateljica. "Flora mi je morala obljubiti, da mu vrne vsaki list neodprt, predno ne prosil ustno odpuščanja. Drugič, da je njegova ljubezen kaj hladna, in tako dalje —"

"Razumem, razumem. In tako —"

"Tako, tako! — Vse se je zopet lepo razdrlo. Ubožica, kako se mi je smilila! Obiskala me je in me vprašala, ali naj bi mu more biti ona zopet pisala, ker — povem vam, dekle je bilo brezumno zaljubljeno vanj! Kar ni se dala potolažiti, in mnogo sem ji morala govoriti, da se je vsaj nekoliko zopet izpametovala. . . Zdaj ne pogledata več drug drugega. In prej sta bila tako zaverovana! — Vsa stvar pa tudi ni bila lahka!"

"A . . . bravo! To ste pa res dobro naredili! Prihodnjič bom tudi jaz bolje pazila. Človek je vender za to na svetu, da stori vsaj večasih kaj dobrega."

— Ostali gostje, od Govedkovih čarobnih glasov še vedno o-mamljeni, so se medtem ločili v dve skupini. Nekateri gospodje so odšli kadi in tarokirali, drugi pa so hiteli na izprehod skozi gozd proti mlinu. Baron je vodil Mileno, Stanko je spremljeval Vojnik. Drugi so sledili:

Pri obedu morda ni bilo veseljšega gosta, kakor je bil inženir. Ves čas se je živahno razgovarjal s svojo sosedinjo, neko lepoto tretjega razreda, preobračajajočo oči z velikim pridom, kakor se je priučila doma pred zrcalom. Namenil se je bil, da bo zatiral vse kakešnekolik spomine z Javorice in obvaroval v vsakem slučaju hladno ravnodušnost. Toda vselej, kadar so se mu ozrle oči — "nehote", se je opravičeval sam pri sebi — tja, kjer je sedela Milena, ga je prevzela nepremagljiva razburjenost. — Brezuspšno si jo je trudil tajiti. Videl je Mileno mirno se smejočo. Zakaj mu to ni ugajalo, temveč le vzbujalo neprijetna čustva? Saj ni imel pravice, da bi pričakoval kaj nasprotnega! Čim dalje bolj je čutil, da se on sam vede prisiljeno, da tu ni nobenega pravega mesta zanj, da je odveč, da igra smešno ulogo. Uvidel je, da mu bo daroval ta dan k drugim ne-ljubim nov neprijeten spomin. Trdil si je sam sebi, da se kesa, ker se tudi danes ni ognil Javorice. In vender ga je vlekla neznanost, ki lepi devotico, in kadar so se nji pogledi srečali, ga je mučilo srmatilno priznanje, da vsi njegovi trdni sklepi in vsa krasna filozofija ne opravijo nič proti lepim očem. Ali ob vsem tem se je delal veselega in se smejal in šalil s svojo damo in pozneje, na izprehodu, tudi s Stanko.

Žive barve je naslikala jesen listom dreves: rumeno, rjavo, rdečo v vseh prehodih. S tihim jezo so zrlji temozeleni bori in smreke na to razkošno zapravljenost pri svojih sosedah. Tu in tam je stalo tudi drevo golo in je nevoljno streslo z veje, če je sedel ptič na njo in povprašal, kaj da vender bo, ako bo gosposdinjila narava tako žalostno dan za dnevom? Med onemogočno praprotjo, skromnim borovničevjem, nežnimi erikami jo je ubrala črnorjava veverica urno po mahovitih tleh, nastlanih s starimi smrekovimi iglami, in šinila na drevo.

Kmalu so bili oni štirje drugim daleč naprej. Na polu pota si je Stanka izmislila in zahtevala — zameno spremljevalcev. Kaj je hotel baron? — Dejal je samo narazen! — Pa, saj to ostane med nami."

"In ste ju res spravili na dvojce?"

"Le čakajte. Ko sva torej spoznali, da nista nikakor drug za drugega. . . da bi bila le nesrečna v zakonu. . . veste, sva stori-li svojo dolžnost." —

"Svojo dolžnost!" je priznala Zobelja.

"Poučila sem na tistem Florico, da se on samo igra z njo, da je imej že druge, da je, da je — pti-

čiek, veste, tak ptiček, no — že veste."

"Ali je bil res tak ptiček?"

"Kaj še! — Vender to sem pač tako morala reči, ne?"

"Jaz pa nadenj!" se je pohvalila Grizajkina zaveznica. "Ne vem več, kaj sem mu že vse pravila o njej. . . Saj mu je bilo kmalu dosti. . . Početkoma ni nič verjel in ji je seveda hotel takoj pisati. Toda to mi poznamo —"

"Namreč," je razlagala Zobeljina prijateljica. "Flora mi je morala obljubiti, da mu vrne vsaki list neodprt, predno ne prosil ustno odpuščanja. Drugič, da je njegova ljubezen kaj hladna, in tako dalje —"

"Razumem, razumem. In tako —"

"Tako, tako! — Vse se je zopet lepo razdrlo. Ubožica, kako se mi je smilila! Obiskala me je in me vprašala, ali naj bi mu more biti ona zopet pisala, ker — povem vam, dekle je bilo brezumno zaljubljeno vanj! Kar ni se dala potolažiti, in mnogo sem ji morala govoriti, da se je vsaj nekoliko zopet izpametovala. . . Zdaj ne pogledata več drug drugega. In prej sta bila tako zaverovana! — Vsa stvar pa tudi ni bila lahka!"

"A . . . bravo! To ste pa res dobro naredili! Prihodnjič bom tudi jaz bolje pazila. Človek je vender za to na svetu, da stori vsaj večasih kaj dobrega."

— Ostali gostje, od Govedkovih čarobnih glasov še vedno o-mamljeni, so se medtem ločili v dve skupini. Nekateri gospodje so odšli kadi in tarokirali, drugi pa so hiteli na izprehod skozi gozd proti mlinu. Baron je vodil Mileno, Stanko je spremljeval Vojnik. Drugi so sledili:

Pri obedu morda ni bilo veseljšega gosta, kakor je bil inženir. Ves čas se je živahno razgovarjal s svojo sosedinjo, neko lepoto tretjega razreda, preobračajajočo oči z velikim pridom, kakor se je priučila doma pred zrcalom. Namenil se je bil, da bo zatiral vse kakešnekolik spomine z Javorice in obvaroval v vsakem slučaju hladno ravnodušnost. Toda vselej, kadar so se mu ozrle oči — "nehote", se je opravičeval sam pri sebi — tja, kjer je sedela Milena, ga je prevzela nepremagljiva razburjenost. — Brezuspšno si jo je trudil tajiti. Videl je Mileno mirno se smejočo. Zakaj mu to ni ugajalo, temveč le vzbujalo neprijetna čustva? Saj ni imel pravice, da bi pričakoval kaj nasprotnega! Čim dalje bolj je čutil, da se on sam vede prisiljeno, da tu ni nobenega pravega mesta zanj, da je odveč, da igra smešno ulogo. Uvidel je, da mu bo daroval ta dan k drugim ne-ljubim nov neprijeten spomin. Trdil si je sam sebi, da se kesa, ker se tudi danes ni ognil Javorice. In vender ga je vlekla neznanost, ki lepi devotico, in kadar so se nji pogledi srečali, ga je mučilo srmatilno priznanje, da vsi njegovi trdni sklepi in vsa krasna filozofija ne opravijo nič proti lepim očem. Ali ob vsem tem se je delal veselega in se smejal in šalil s svojo damo in pozneje, na izprehodu, tudi s Stanko.

Žive barve je naslikala jesen listom dreves: rumeno, rjavo, rdečo v vseh prehodih. S tihim jezo so zrlji temozeleni bori in smreke na to razkošno zapravljenost pri svojih sosedah. Tu in tam je stalo tudi drevo golo in je nevoljno streslo z vejo, če je sedel ptič na njo in povprašal, kaj da vender bo, ako bo gosposdinjila narava tako žalostno dan za dnevom? Med onemogočno praprotjo, skromnim borovničevjem, nežnimi erikami jo je ubrala črnorjava veverica urno po mahovitih tleh, nastlanih s starimi smrekovimi iglami, in šinila na drevo.

Kmalu so bili oni štirje drugim daleč naprej. Na polu pota si je Stanka izmislila in zahtevala — zameno spremljevalcev. Kaj je hotel baron? — Dejal je samo narazen! — Pa, saj to ostane med nami."

"In ste ju res spravili na dvojce?"

"Le čakajte. Ko sva torej spoznali, da nista nikakor drug za drugega. . . da bi bila le nesrečna v zakonu. . . veste, sva stori-li svojo dolžnost." —

"Svojo dolžnost!" je priznala Zobelja.

"Poučila sem na tistem Florico, da se on samo igra z njo, da je imej že druge, da je, da je — pti-

čiek, veste, tak ptiček, no — že veste."

"Ali je bil res tak ptiček?"

"DOM, ZDRAVJE IN VESELJE."

"Ti si lahko zagotoviš zgornje, če založiš vsak mesec v dobro stvar nekaj denarja. Ta oglas naj doseže tiste, moške ali ženske, ki znajo sami misliti. Mi smo zaposleni ljudje ampak vedno pripravljene govoriti z ljudmi, ki mislijo kšeft in da jim pokažemo dobrote in zaslužek od naše Palm Beach Country Lands, v Florida."

V prašaj alj piši na naslov:

BRYANT & GREENWOOD

1406—10 Republic Bldg., Chicago, Ill.

Desk A

Govorimo slovensko."

Aničke, vaške krasotice. Tresel se je po vseh udih, dasi je bil prav gorko oblečen.

"Gospod baron, le nobenega hrupa nikar!" mu je svetoval Govedek. "Če ne moram takoj domov! Previdnost ni nobena sramota."

Drhtajoč je dospel nočni gost do okna. Pogledal je v "budoar", toda videl ni nič. Pogledal je doli, če sta Govedek in Vojnik še tu, zbral ves svoj pogum in rahlo potrkal.

Toda dekle je imelo zdravo, trdno spanje in se šele prebudilo, ko je močneje zaropotal. Urna roka je odprla okno.

"Janez, ali si ti?" je vprašal nekoliko zaspan glas. "Kaj hočeš?"

Lahnberg je podal duhteč šopek in prosil poljuba.

Ali še predno je vedel, kaj in kako, je zagledal nad seboj velik lonec. In iz tega loneca se je usula mrzla ploha baronu po glavi, za vrat in po hrbtu. Okno se je hitro zaprlo.

Ta hip je nekdo potresel lestvo zdolaj. Ves prestrašen je videl baron Lahnberg kmetiškega fanta pod seboj!

"Doli!" mu je velel neznan glas.

Počasi je plezal vasovalec navzdol.

"Kaj si hotel tukaj?"

"— E — znotil —"

"Zmotil? Le čakaj!"

V tem so prišli izza ogra še trije fantje.

"Ti, Janez, ta-le škric je vasoval pri tvojem dekletu!"

"Saj ne bo nikdar več!" je zakričal oni, zaklel in odprl svoj nož. Ta hip je priskočil Vojnik.

"Stojte, fantje!"

Toda že je zablisnil nož v mesečini. Ali mesto barona je zadel Vojnika in se mu zabodel v prsi. Inženir je omahnil in se zgrudil. Na tleh se je prikazala krvava proga.

— "Ali že veste, ali že veste?" sta prisopihali gospe Grizajka in Zobelja drugo popoldne na Javorice nejavljeni v guvernanti sobo. "Ali ste sami doma?"

"Gospe sta se odpeljali z gosposdino Stanko v Žerovje," je rekla odgojiteljica počasno. "Drugi teden zapustimo Javorice. Dame so na odslavnem posetu v Žerovju. Mene pa je popadla neznosna migrena; gospodična Milena je bila tako dobra in je ostala pri meni. Nemogoče mi je, da bi se genila iz svoje sobe. Silno trpim. Ah!"

jetil" je dejala tiho vznemirjena devotica in gledala v knjigo, iz katere je prej guvernanti čitala. Vse črke so ji gomzele pred očmi. Ali strani ni gnela; morala je tukaj vztrajati in poslušati kolikor mogoče ravnodušno in mirno, da se ne bi izdala.

Kmalu nato je vstopil še lični in dični baron Lahnberg in donesel previdno skovanih novih zanimivih podatkov. Vranovski dami sta se mu poželjivo vsesali v oči in lačno pogoltnili vsako njegovo besedo.

"Branil gospodu inženirju ves čas, — e — prosil in prosil; brez uspeha!"

"Silil je sam v pogubo!" je vzdihnila sočutno suhoroka Grizajka.

"Ubogi mladi mož! Kako ga pomilujem!" To rekši, je pogledala Zobelja zamaknjena proti stropu, od koder sta zbežali zadnji dve muhi vsi prestrašeni.

"Sam — e — sam! Radi velike nevarnosti — e — ga spremljal."

"To je lepo, to je plemenito! Pomagati pa mu niste mogli!"

"Prepozno — e — prepozno. Nesreča pride hitro!"

"Vam pa se ni zgodilo prav nič!"

"Niso imeli poguma — e — Pokazal revolver!"

Zdaj sta gospe svoj važni posel opravili in se odpeljali nemudoma — v Žerovje. Baron pa je ostal. Prinesel je s seboj finih "bonbonov" in jih ponudil Mileni; nadlegoval jo je toliko časa, da si je vzela in pokusila "vsaj tri najlepše".

Tedaj se je z odgojiteljico pomembno spogledala. Milena ni opazila ničesar. In čudno! Made-moiselle Netty je bila svojih bolečin hipoma rešena in je začela veseli razgovor. Potem je vstala, šla iz sobe in vrnivši se dejala:

"Ta Groga! — Že zopet je pijan! In mi smo sami doma! Kuharica je šla na Vranovo k trgovcu. Nobenega človeka ni pri hiši."

"Hišna je vender doma?" je vprašala Milena, kateri je začelo prhajati nekako tesno okolo srca. Rahel strah se je polastil.

"Tudi nje ni doma. Poslala sem po papir in zalepke na Vranovo; pozabila sem, da bi naročila to kuharici. — Slišite?"

Od hodnika sem so prihajali neprijetni glasovi.

"Groga je popolnoma ob zavešt," je rekla odgojiteljica. — "Pospravljal je po sobi, kjer ima gospod major svoj herbarij, in tam ga je izpil tri steklenice najmočnejšega. Na divanu leži, se smeje in popeva. Da le sem ne bi prišel!"

In mademoiselle Netty je zaklenila vrata na hodnik. Ključ je shranila, namignila baronu in dejala: "Tudi druga vrata, pred Grogovim sobo moram zapreti. Takoj zopet pridem."

"Gospodična Milena!" Zdaj sva — e — sama, zdaj je prišel trenutek, katerega sem si želel že toliko časa, da vam — e — povem, kako vas — e — ljubim, kako vas obožavam! Tukaj klečim pred vami — e — in vas prosim — prvega poljuba!"

"Gospod baron! — Vi zlorabite —"

"Vi me ne ljubite?"

"Ne. Prosim vas, vstanite!"

"Poljuba mi torej nečete dovoliti? Ali ste res neizprosni? — Nočete?"

Dalje prihodnjič.

DOPISI.

POSLANO.

Cleveland, Ohio.

Opozarjam rojake v Clevelandu, O. in drugod, da nisem plačnik za noben dolg in tudi ne odgovoren za kakšno posojilo, ki bi ga slučajno vzela moja ubegla žena Marija Kužnik, roj. Droptina, doma iz Gline, pri Ljubljani.

Radovednežem in različnim baburam pa toliko v pojasnilo:

Z imenovano sem se poročil na sodnji po zakonih Zjed. držav, oz. po zakonih države Ohio, dne 17. dec. 1910. Pred poroko sem sedaj ubegli ženi razložil in jasno povedal cel moj položaj, kako da živim, itd. Povedal sem ji tudi, da sem padel v dolgove radi bolezni svoje prve žene, in radi slabih delavskih časov. Istočasno kmalu ko sem poročil imenovano, sem prodal v stari domovini posestvo za 6.600 K, poleg tega imam tudi tukaj hišo, seveda tudi na njej nekaj dolga, vendar je velik del že plačan. Tako sem ji povedal vse na drobno in ona je bila navidezno zadovoljna. Prej ko sva se poročila, sem ji stavil tudi pogoj, da se bo proti moji ma, od prve žene hčerama, zadržala kot druga mati in da jih ne bom pustil zanemarjati. (Ena stara 8, druga 3 leta.) Vse to mi je slovesno obljubila in bil sem zadovoljen.

Sprva smo živeli precej složno in zadovoljno, akoravno smo skoro vsak cent sproti porabili in za dolg odračunili. Upal sem gotovo priti zopet na pravi tir, da bi se pa čimprej znebil sitnih dolžnikov, prodal sem v stari domovini.

Kmalu potem je imenovana zahtevala, da naj ji prepustim ušmrtino od obeh svojih jednot. Rekel sem ji, da tega ne storim, ker moram skrbeti za otroke, ker kaj bi ti začeli, če bi se ločil od njih, in bi otroka ostala brez podpore. Obljubil pa sem ji, da se vpišem še v eno jednoto, katero svojo ušmrtino ji potem nakazem.

Bila je z tem odgovorom nezadovoljna. Začela se je pripraviti za vsako malenkost in grdo začela tudi z otrokoma ravnati. Od dneva do dneva je postajala bolj divja; vse moje prizadevanje, za dovoljiti jo, je bilo zaman. Nazadnje sem ji bil celo prestar, čeprav je sama bila 25 let in bi torej lahko začela enkrat resno živeti. Tudi mi je predbacivala, da sem ž njo poročen "samo" za tri leta (!). (Naši ljudje drže samo cerkveno poroko.) Končno je začela pretepati tudi otroka, in pri tem me je potrežljivost minila. Bila je prava mačeha. Nekega jutra je kričala na mlajšo hčerko in hotela zlititi na njo vročo kavo, to pa zato, ker jo je otrok poprosil kave. Preprečil sem to, pri tem se je pa vroča kava samemu meni polila po glavi — in zbežala je skozi druga vrata k sosedu. Zaeno sem zvedel, da bo g. Alb. Kalingar vložil proti meni tožbo za 1000 dol. odškodnine, in za razporečitev?

Ampak imenovana se je premislila, in po posredovanju mojega brata Toneta se zopet vrnila k meni. Tako se je končal prvi beg. Ko je prišla v drugo nazaj, bila je zopet mesec dni dobra in vzela celo tri fantje na stanovanje in hrano, ne da bi se jaz temu protivil, rekel sem ji le, dobro, če jih hočeš imeti, pa jih le imej. Bil sem namreč mnenja, da se bo morbiti tegadelj sramovala pripraviti; bilo pa je nasprotno. Še bolj je postala divja, ter vedno iskala vzroka, kako bi se me znebila, obenem pa dobila toliko zaželjenih tisoč dolarjev.

Ker sem sodil, da me hoče na vsak način pustiti, sem odnehal in popustil v marsičem, ter se nisem zmenil ne za eno ne za drugo stvar. Začela se je posvetovati z različnimi baburami ter nabirati za preprij; končno mi naznani 7. t. m. da bo samo še par dni pri meni, in 9. t. m. mi zopet pove, da naj si gledam za kako služkinjo, ker ona gre preč. 11. t. m. se je pa začela še pripraviti z mojim bratom, in ker se nisem hotel odločiti ne na njeno in ne svojega brata stran, mi naznani, da me zapusti. Imam pasje življenje tako, ali tako, in pustil sem ji prostovoljo in svobodo — za posledice pa jaz nisem odgovoren. Ker je tudi otroka pretepała in jih zapirala, sem zgubil vso simpatijo do nje.

Žalostno je tudi to, da njeno postopanje odobravajo celo nekateri moji ožji prijatelji in največja žlahta, ki ji je posebno žal, da se nisem dal "zvezati" pred rimskim agentom.

Tooliko v pojasnilo. Stvari, ki ne spadajo v javnost, sem zamolčal; tisto neutemeljeno babursko jezikovanje se pa naj opusti.

August Kužnik,
8323 Connecticut Ave.,
Cleveland, Ohio.

Calumet, Mich.

Uredništvo Gl. Sv.:

Delavske razmere tukaj na Calumetu so slabe; veliko delavcev je brez dela. Tudi vreme je slabo, zmiraj dežuje. Nekateri katoliški telembaki, in telembae pravijo da zato dežuje, ker je bilo nekoliko samomorilcev. Enega Pinea so našli v hosti mrtvega, in skoraj že vsega razpalega. Potem je samomor enega Slovenca po imenu Baraga, katerega so našli čez tri tedne v nekem švampu poleg njegovega so našli revolver z katerim se je vstrelil v prsa. In zopet se pogreša enega Slovenca. Nekega jutra je rekel svoji gospodnji, da mu naj da nekaj šunke, in kruha, da ga zunaj dva znanca čakata in da gre z njima. Od tega časa kar je odšel je že pet tednov, in se nič ne ve kje da je. Katoliški telembaki pravijo, da se je nekje v hosti usmrtil, in da bo deževalo tako dolgo, dokler se ga ne najde.

Pa še potem ti rdečkarji pravijo, da katoliški telembaki imajo slabo vzgojo pri farjih! — Eden Klopčičevih ovnov je dobil v jami majhno rano na roko, nakar se mu je kri zastropila. Ker je strogo pobožno zatesan ni hotel iti takoj k zdravniku, ampak se je zanašal, in prosil sv. Roka, da mu roko ozdravi. Ko mu je začela roka zmiraj bolj otekati, je šel k zdravniku, na kar mu je ta rekel, zakaj ni prej prišel, in da je skoraj že neprepzno. K zdravniku je hodil vsaki dan, ob enem pa verval bolj v Klopčičeva zdravila, ter mu nesel dolarje, da naj bi za njegovo roko bral maše. Ker tudi Klopčičeve maše niso takoj pomagale, se je zagovoril sv. Roku da ne bo nikdar več delal na njegov praznik, ako mu roko ozdravi. In res, danes ta telembak trdi, da zdravnik nevedo nič, in da njemu je sv. Rok ozdravil roko. V takšno vero bi morali spadati vsi, kaj ne Klopčič, in Ti Zotti? Potem se bi bisaga hitro polnila, in vsak teden druge kuharice preminjale. Ene se bi pošiljalo v Chicago v neki zavod, in ene bi dobivale penzijo tukaj na Calumetu. Takrat se bi še boljše vino, in šampajnje pil pri Klopčiču. Kaj ne da, Zotti? Duh časa gre zmiraj naprej, in nikdar ne nazaj, kakor si Vi želite. Kateri Klopčiču capake molji, tisti je pri njemu katolik, in njegov prijatelj, kdor pa svobodno misli, in Klopčiču dolarčke ne nosi, tisti je brezvere, rdečkar, soc. anarhist, in kdo ve kaj vse. Kolektarje je Klopčič odvergel, zdaj prosjači sam, češ, kolektarji ne naprosjačijo dosti, v nekaterih hišah celo nič ne dobijo, a "gaspu-du" pa le nekaj dajo. Ko je po zimi kolektal za kolo, je prišel tudi k neki zakonski ženi, katere mož je imel samo en dolar pri hiši. Zjutraj predenj je šel na delo, je rekel svoji ženi, da naj da petdeset centov Klopčiču za kolo, in petdeset centov naj ostane, da bo imel za kakšno čašo pive. Ko Klopčič k nji pride, mu ženska da dolar, ter reče naj ji da 50 centov nazaj. Klopčič začne na vse viže žensko zvijati, da manj od dolarja ne vzame, ter da eni dajejo po dva, tri in po pet dolarjev, nakar je ženska privolila. Ko ji nekega dne reče mož, naj mu prinese kozarec pive, mu ona reče, da je dala cel dolar Klopčiču, ker manj ni hotel vzeti; nato se mož začne jeziti, in kleti ali nič ni pomagalo. Kar v Klopčičevo bisago pride — več nazaj ne pride! Toraj za prosjačiti ga ni čez Klopčiča; tudi bita tam pri vas v Chicagi vašega gospoda, in v Jutu tudi.

Slišijo se govorice, da se je Luka Johane že naveličal, ter se je mislil iznebiti, in si drugo lepšo in mlajšo vzeti, kar pa ni šlo, ker Johana razume postave. Ona ni hodila z gaman po Trstu, Reki, Dunaju, Pragi in po Zagrebu. Ona se ne da za tisto ceno odsloviti, kakor bivša Fani in Mariče, za kar ji dam jaz tudi prav. Johana! le, primi ga za ušesa! Pa mislim,

da te ni treba potiti, ti ga boš že "sfiksala", kakor je že zadnjič Andrejev Fric pisal. Pa na svidenje Zotti in Luka. Ti Andrejev Fric pa gleda, da ne boš pozabil, kar si zadnjič Lukatu obljubil. Za fatra Herculeg in Zottia bom že jaz skrbel.

Pozdrave na vse!

Prijatelj calumškega Zottia.

Browder, Ky.

Cenjeno uredništvo: —

Iz tukajšnje naselbine se jako malo sliši. Sploh v državi Kentucky Slovencev mnogo ni. Tukaj smo vsi vposleni v premogokopih, ki pa sedaj prav slabo poslujejo. Že 8 mesecev delamo samo po nekaj dni v tednu in nihče ne ve vzroka slabim delavskim razmeram. Sedaj delamo 2—3 dni celo v tednu, in seveda se nam vedno obljublja boljši čas, a z polno paro pač ne bo še nič. Toliko je gotovo resnica, da nas kompanija fula, izkorišča, in obljubljuje za tegadelj, da ji neuidemo kam drugam. Trdo mora tako danes delavec delati, naj se obrne kamor hoče. Rojakom ne svetujem sem za delom hoditi. Če se pa položaj na boljše obrne, bom pa takoj to v Gl. Sv. poročal.

Opozarjam rojake, da bolj z vneemo in veseljem čitajo delavsko slovensko časopisje. Koliko je še slovenskih delavcev, ki se ne brigajo za nič drugega kot svoj siht, jest in spat in malo porogoviliti po zloglasnih saloonih. Eni so pa še vedno tako cerkveno, nazadnjaško udarjeni, da se ti bolj boje naprednega čtiva, kot huđič križa.

Rojaki! Mi moramo iti z duhom časa naprej. Danes nam delodajalci samo obljubljujejo. Kedar bo prišel tisti čas, ko homo zahtevali mi? Stopite v delavske organizacije, in zmagi smo bliže.

Naj se pa tudi pristopa k podpornim društvom, ki so za delavca neobhodno potrebna in nad vse koristna.

Ko čitam staro zgodovino in temne čase takratnega življenja delavcev, pa si mislim, da z borbo se da vse doseči, vse doprineči — tudi boljše delavske razmere. Pozdrav čitateljem!

L. Jeras.

Franklin, Pa.

Glas Svobode: —

Naznanjam, da bodo imela vsa tukajšnja slovenska podporna društva, to je: Socijalistični klub, dr. Danica S. N. P. J., Pevsko dr. Bled; Zaveznik S. D. P. Z.; Zorislava, S. N. P. J in podporno društvo Sv Barbara, na 24. septembra t. l. svoje veliko skupno veselico v Farovite domu.

V slogi je moč! V bratstvu je zmaga! Naj bi bila vsa društva obilno zastopana po svojih članih. Pokažimo kaj znamo!

Pozdrave čitateljem Glas Svobode.
Jos. Pavlovič.

Arona, Pa.

Zahvala.

Skupni odbor štrajkujočih članov S. S. P. Zveze v Westmoreland Co., se tem potom prav lepo zahvaluje vsem darovalcem, ki so darovali dar za nas trpine, ki smo sedaj zopet brez jela in dela. Unija nas je pustila, podpore nobene, družba pa pravi, da nas noče več v delo. Kdor je imel kak cent, ni gotovo čakal milosti tukajšnje družbe, temveč se je podal kam drugam za delo. Naj bi le rojaki imeli pred očmi nas žalosten položaj, in naj nas ne pozabijo v tem pretežkem položaju. Zahvala pa sledečim: Društvo št. 52 v Somerset, Colo., je darovalo \$10.00; dr. št. 54, v Ely, Minn. \$2.00; dr. št. 35 v Franklin, Kans.; \$10.00; dr. št. 15 v Taft, Ill. \$3.05; dr. št. 13 v Witt, Ill. \$6.60. Nadalje smo prejeli tudi delno svoto \$15.50 iz Rock Springs, Wyo.

Hvala prisrčna!

Za skupni odbor

M. Brunet.

Postena beseda. V Kristijaniji je bilo nedavno obsojeno dekle, ki je vse ubupano umorilo svoje tri nezakonske otroke. — Javno mnenje je bilo ogorčeno zaradi tega, ker ni bil kaznovan oče, ki je bil v prvi vrsti kriv tega zločina. V zbornici se je podala o stvari interpelacija na justičnega ministra, ki je izjavil, da ta slučaj odkriva veliko vrzel v zakonodaji in da je treba pooprčiti dolžnosti nezakonskega očeta do svojih otrok.

MLADI MOŽJE

STARI MOŽJE
MOŽJE SREDNJE STAROSTI.

Možje, ki se nameravajo ženiti — možje, ki bolehaljo — možje, ki so bili nezmerani, prestrastni in ki so prevgnani; možje, ki so slabi, nervozni, uničeni in kateri so dosegli starost, ko ne morejo več polni meri uživati sladkosti življenja. Vsi ti možje morajo pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove, kako možje uničujejo svoja življenja, kako zbolijo in zakaj se ne smejo ženiti dokler so v takem stanju.

Ta knjižica v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu, privatno, tajno in z malimi stroški temeljito ozdravi zastupljenje krvi ali sifilis, triper, slabost, splošna oslabeleost, zguba spolne moči, nočni gubitek, revmatizem, organske bolezni, želodec, jetra, mehur in ledvične bolezni.

Tisoč mož je že zadobilo popolno zdravilo, telesno moč in poživljenje potem te dragocene knjižice. Zaloca znanosti je, in vsebuje stvari, katere bi moral znati vsak mož. Ne trošite denarja za ubozna in maloverdna zdravila, dokler ne čitate te knjižice, katere vam pove, od česa ste zboleli in kako zadobite popolno in trajno ozdravitev. Zapomnite si, ta knjižica se dobi POPOLNOMA ZASTONJ. Mi plačamo tudi poštnino. Na spodnjem odrezku ali kuponu zapišite razločno svoje ime in naslov, odrezite kupon in pošljite nam ga še danes. Ostalo izvršimo mi.

Odredek za brezplačno knjižico.
Pošljite danes.

DR. JOS. LISTER & CO.

Aus. 301, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

GOSPODJE:—Zanima me ponudba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno. Prosim, pošljite mi jo takoj.

IME

NASLOV

50,000
KNJIŽIC
ZASTONJ MOŽEM

Prvi znak jetike.

Jetika, ta grozna morilka umori tisoče ljudi vsako leto, in ni ozdravljiva, če se jo ne začne zdraviti takoj ob pojavu. Vsi zdravniki si izrekajo, da se jo ozdravi, če se zdravljenje začne ob času?

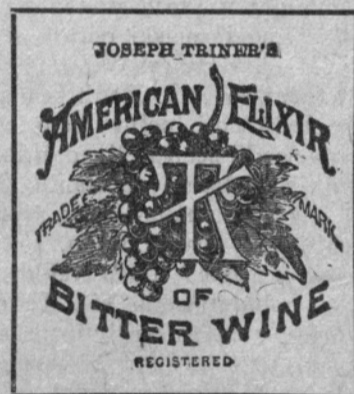
Eno od prvih znamenj pojava jetike je:

BLEDA BARVA.

Taka bledota se na ljudeh hitro zapazi, seveda nobeden noče niti misliti, da je to znamenje jetike. Bledi ljudje vejo, ali bi morali vedeti, da je njihova kri iz ustroja, da ne vsebuje dovolj množine malih rdčeh telesa, kateri so krvi potrebna, da dá, človeku potrebno moč in gorkoto in zdravje. Koža začne počasi zgubavati svojo prejšnjo barvo in postane bleda, rumena ali siva. Živci in glidi v svoji moči padejo, želodec noče več delovati, sploh celo telo gre počasi navzdol. Postane potreba, da se pridobi telesu nove, zdravje krvi — čisto, rdečo kri, — ampak to se ne more pričakovati od želodca, ki ne dobi dovolj zdrave hrane in dokler niso vse slabe tvarine odstranjene in še le potem je za pričakovati, da se začne slaba kri spreminjati v dobro kri. Mi vemo samo eno pomoč, ki je v stanu to spreobrniti v krvi povzročiti. To je:

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino.

Ta pripomoček je narejen iz bogatega, rdečega vina in naravnih želišč, najpazljivejši preiskani in da najboljši dobiček telesu, želodec in bo zopet vse organe privedlo v naravno redno delovanje. Ti boš zopet lahko jedel in tudi lahko prebaval svojo hrano. Tvoja kri bo postala zopet čista in močna. Tvoja barva obraza bo postala zopet zdrava in sprejela naravno obliko. In naj bo vzrok tvoji ble dati kakršen če, rabi le vedno za odpravo Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino.

Zguba teka,
Neredna prebava,
Slab počutek po jedi,
Nenavadni krči,
Vroč glavobol,
Trganje po glidih,
Zaprte in krči,
Zguba moči,
Zguba energije,
Nekatere ženske bolezni in bljuvanje.

je le nekaj bolezni, ki se odpravijo z pitjem Trinerjevega am. grenkega vina. To zdravilo je dobilo zlato kolajno na razstavi l. 1909 v Seattle, zlato kolajno in grand prixe (najvišje odlikovanje) na razstavi v Londonu in Bruselju leta 1911.

V PRODAJALNAH, GOSTILNAH IN LEKARNAH.

JOS. TRINER

Kemični laboratorij

1333-1339 So. Ashland Ave

Chicago, Ill.

The Konrad Schreier Co.

Sheboygan Wis.

Varitelji najboljšega piva v sodih in steklenicah.

Edelbrau in Pilsen pivo iz naše pivovarue je najboljše.

NAJEMNIK & VANA,

IZDELOVALCA

sodovne mineralne vode in drugih neopojnih pijač.

62—84 Fisk St. Tel. Canal 1405

Najstarejša slovanska tvrtka

EMIL BACHMAN

1719 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

Se priporoča vsem Slovanskim društvam za izdelovanje društvenih znakov, gumbov, zastav in vsakerih potrebnih. Izdelek je najfinejši in najokusnejši, pri tem pa zelo zmerne cene.

Neštevilno zahval in pripoznanj jamči za pristnost in okusni izdelek naročenih potrebnih. Pišite v svojem jeziku za vzorce in cenik.

RAZNO IN DRUGO

Mestna hranilnica ljubljanska. Meseca julija 1911 je vložilo 1585 strank K 1,311.603,49, dvignilo pa 2015 strank K 1,358.033,73. — Stanje vlog koncem mesca julija 1911 K 41.482.259,17. — Stanje vložnih knjžic 28.701.

Proti dvoboju. V italijanski armadi je znatno popustila strast za dvobojevanje, odkar je vojna oblast izdala ostre odredbe proti dvoboju. Dočim je še leta 1906 bilo v italijanski vojski 60 dvobojev, a od leta 1902 do 1905 povprečno 54, se je to število v zadnjih letih zelo zmanjšalo. Tako je bilo l. 1909 samo 12, l. 1910 le 13 slučajev dvoboja.

S pisemsko znamko se je zadušila v Kobleneu na Nemškem 14-letna hčerka Ana učiteljica Ker-mesa. Pisala je svoji teti razglednico, ki jo je otehla frankovati. V tem trenutku pa se je lotil hud kašelj in znamka ji je zdrknila v grlo, kjer je obitčala. Predno je došla pomoč, se je že zadušila.

Od kmečkega fanta do generala. List "A Nap" poroča: Leta 1893. je umrl na Dumaju vpokojeni generalni major Štefan Bus. Zapustil je 12 milijonov kron premoženja, in ker se niso oglasili nobeni dediči, je zapadel denar erarju. Sedaj se je pa izkazalo, da je Bus leta 1820. prišel k vojakom kot priprost kmečki fant in je vsled izrednih zmognosti postal general. Oglasili so se sedaj nekateri njegovi stričniki in stričnice, ki nameravajo tožiti erar za dedščino.

Solnce vir življenja. — Solnčni žarki ne ogrevajo le zemljo, oni dajejo nam ljudem tudi pomlajajočo moč. — Solnčne hišne in zračne kopelji so znani zdravilni faktorji. Kraji, ki imajo mnogo solnca, kakor klimatična letovišča v Švici in Italiji, so zato na široko znana kakor slavna zdravilišča. Solnčni žarki oživljajo telo na novo in mu odtegujejo snovi, ki povzročajo bolezn. — Čudoviti zgled za to dajejo prebivalci kantona Tesina v Švici. Sto vasi v tem kantonu ima po 300 solnčnih dni v letu, nekatere vasi celo 325. In posledica tega? Prebivalci mesteca Tesina postajajo z malimi izjemami zelo stari. Med 150.000 prebivalci jih je 6500 preko 70 let starih; 150 jih je celo preko 80 let starih. — Solnce pa ne oživlja le telesa, temveč tudi duha. Vsakdo izmed nas je že občutil v svoji duši srvinčeno težo deževnega dne in veselo razpoloženi ima na nas solnčni pomladanski dan. Potem nas vleče ven v polje in gozd, ker solnčna svetloba nas sili na prosto, ona je naš zdravnik in oživalec našega življenja.

Prebivalstvo Kitajske. O prebivalstvu Kitajske podaja "Memorial Diplomatique" na podlagi uspehov zadnjega ljudskega štetja poročila, iz katerih je razvidno, da šteje Kitajska 461 milijonov prebivalcev. Potemtakem ima Kitajska več prebivalcev nego vsa Evropa.

Koliko je republik. Pariški list "Gaulois" piše: V Evropi je sedaj pet republik: Portugalska, Francoska, Švica, Andoro in San Marino. Poslednji dve sta zelo mali državi. V Afriki je samo ena republika, Libera, katere prebivalci so sami črnci. V Aziji in v Avstraliji ni držav, ki bi imele republikansko državno obliko. V severni in Južni Ameriki je več republik, ena največjih so združene države, a najmanjša Costa Rica s 320.000 prebivalci. Vseh skupaj je sedemnajst. Vseh republik na svetu je torej 23, v katerih živi 110 milijonov prebivalcev.

Draga zabava. Mesec nazaj se je odpeljal tovarnar Zamboni iz Ferrare v Marseille. Tovar nar je "proučaval" tudi nočno življenje in se je seznanil s kokoto, ki mu je zagotavljala ljubezen na vse večne čase. Tovar nar ji je verjel, ali svojo vero je moral drago plačati. Ko se je zjutraj zarana zbudil, je kokota zginila in z njo 160 tisoč frankov, ki jih je imel tovarnar pri sebi. Policija je "ljubič" že za petami in upa, da ji pride tudi še nekaj denarja v pest.

Kako nastane vroćinska kap? Vroćina minulih dni je pobrala v raznih krajih ogromno število žrtev. Kako nastane vroćinska

kap? Človeško telo proizvaja z zavživanjem hrane toploto. Kar je je preveč, zapuša telo na razne načine, ponajveč z izparivanjem potu, ki ohlajuje telo. Če je ob hudi vroćini ovirano ohlajevanje telesa, se pojavi slabost, časi tudi smrt. Najnevarnejša je soparna vroćina, prenasieena z vodenimi hlapi, ki ovira izparivanje potu in s tem ohlajevanje telesa. Če še vetra ni, je možnost ohlajevanja še manjša, v telesu nastane previsoka toplota, ki u-dari na osrednje živce. V takem slučaju je treba odstraniti vse, kar zvišuje telesno gorkoto in bolnika je treba položiti na hladen prostor, da se omogoči ohlajevanje potu. Če ne nastopi vroćinska kap. Bolnik omedli in sree utriplje počasneje. Vsled tega poneha redno kroženje krvi in žile se prenapolnijo s krvjo. Bolnik, ki izgubi zavest še pred katastrofo, obleži z odprtimi očmi. V večini slučajev je rešitev možna. Če pa telesna toplota prekorači skrajno višino, nastopi nagla smrt.

Tekma med brzovlakom in zrakoplovom. Vojaški zrakoplov in milanski brzovlak sta 18. p. m. zjutraj sočasno zapustila Benetke. Med obema se je razvila zanimiva tekma. Izpočetka je zrakoplov nekoliko zaostal za brzovlakom, a pri Padovi ga je zopet dohitel. Nato ga je celo prehitel in zginil v Eugenejskih višinah, dočim je brzovlak odrdral v Milan.

Roparji so napadli vlak. Na postaji Sokologolje, 200 kilometrov od Simferopola na Ruskem, so roparji napadli osebni vlak. Ubili in oropali so državnega pravdnika Koptuhinskega iz Petersburga, oropali tudi ostale potnike in izginili brez sledu.

Po petnajstih letih. Na obrežju otoka Jersey so našli skrbno za-mašeno steklenico, v kateri je bilo nekaj špansko pisanih vrstic. Kapitan ladje "Sao Vicente" poroča na listku, da se je njegova ladja dne 12. aprila 1896. potopila blizu felklamskih otokov vsled groznega viharja, ki mu je bila ladja izpostavljena od Ognjene zemlje naprej. Tako je ponjasnjena usoda ladje, ki so jo pogrešali skozi 15 let. S kapitanom je utonilo 60 mornarjev in 8 potnikov.

Trpinčenje vojakov na Francoskem. General Vauter, poveljnik 14. pehotne divizije v Compiègne, je kaznoval majorja Barbota s 14-dnevnim zaporom, ker je v zlic prepovedi generala Picquarda ukazal moštvu t. zv. nagli pohod od 3. zjutraj do poludne v najhujši vroćini in v popolni opremi. Na kompijenskem mostu je proti častnikom tega oddelka ogorčeno ljudstvo viharno protestiralo. Ob povratku v vojašnico je obolelo 105 vojakov in so morali 45 moš prepeljati v bolnico.

Milijonsko dedščino je odklonil znani pariški zdravnik dr. Meunier, ker ni dobil svoje sestrične. V mladih letih se je dr. Meunier zaljubil v svojo sestrično, a bogati stric-milijonar je njegovo prošnjo odbil in omožil svojo hčerko proti njeni volji s trgovskim prijateljem. Dr. Meunier je potem prekinil s stričev rodbino vse zveze, celo potem, ko se je sestrična po preteku enega leta ločila od svojega moža. Te dni je stric umrl in zapustil svojemu nečaku dva milijona; dr. Meunier je dedščino odklonil, češ da od strica tudi po njegovi smrti ničesar ne vzame.

Amerikanski čudak. Milijonar in izumitelj pisalnega stroja Jas. B. Hammond hoče svoja stara leta preživeti na morju. Ta čudak je star 73 let in upa, da bo dosegel starost 100 let, če preživi zadnja svoja leta na morju. Pretekli teden je odplul na svoji jahti v odprto morje. Seboj je vzel akvarij zlatih ribic, osem psov in neko liko kanarčkov. Spremljajo ga maser, gospodinja, tajnik in šofer. Vzel je namreč seboj tudi avtomobil, da se lahko z njim vozi, če bo kje izstopil na suho. Na jahti je tudi velik vrt tropičnih evetlic. Po 27-letih namerava čudak svojo jahto podariti vladi Zedinjenih držav v Severni Ameriki. Pred nekaj leti so ga hoteli postaviti pod skrbstvo zaradi slaboumnosti.

Orli v pirenejskem pogorju. — Špansko časopisje pogosto poroča o orlih, ki odnašajo male otroke. V pokrajini Sabrasba in Sierra de Guara je bilo tekem

zadnjih mesecev odnešenih 23 otrok in napadi orlov na čede ovac so na dnevnem redu. Nad mestom Boltana so nedavno videli orla, ki je držal v svojih krempljih celega jelena (?). Gorjanci preganjajo orle, če le morajo; pri čemur pa se dogodi tudi veliko nesreč. Tako so ponesrečili te dni trije lovci v pirenejskih pečinah. Dva sta se ubila, tretji pa je obležal na robu neke skale, kjer je visel tri dni in tri noči. Z veliko težavo so ga ljudje spravili na varno ter ga popolnoma nezavestnega prepeljali v bolnico.

Koliko požre zajec? Neki posestnik v Šleziji je napravil sledeči poskus: Vjel je živega poljskega zajca in ga krmil leto dni. Zajec je imel izboren tek in je pojedel na dan 4 libre sena, pol-drugo libro pese in 1 liter mleka. Na podlagi teh podatkov je posestnik izračunal, da požre v 1 letu 1000 prostih zajcev na polju 1.460.000 liber sena, tedaj 14.600 centov, 547.000 liber pese, t. j. 5470 centov. V celem tedaj potrebuje 100 zajcev 100 tovornih vagonov hrane na leto, vsak vagon po 200 centov. Boj za obstanek ovira prehitro ploditev zajcev.

Mati božja se ji je prikazala. V Bedekovčini v zlatarskem okraju na Hrvaškem ima neko dekle halucinacije in si domišlja, da se ji je v bližnjem gozdu pri nekem hrastu prikazala mati božja in da se je celo razgovarjala z njo. Dekle je med ljudstvom trosilo "posameznosti" iz "razgovora". — Prebivalstvo pa je tako nevedno in vdano vrazdam, da je vse verjelo. Cele procesije so romale k hrastu molit. In ko mesec dni ni bilo dežja, so šli ljudje zopet prosit "čudotvornu majku božju", da jim pošlje dežja. Dozdaj ni uslišala prošelj, ljudstvo pa vendar zaljša hrast s cvetjem, s slikami in prinaša tudi druge darove. Župnik — eden tistih, ki ne marajo takih vraz — je ukazal neki ženski, naj sežje te okraske. Ženska pa pripoveduje, da jo je "neka" udarilo po roki, ko je hotela izvršiti povelje in da je to bil "angelj". Ljudstvo pa še bolj sili k čudeznemu hrastu.

Papež proti spiritizmu. Iz Rima poročajo, da razglasi papež v kratkem encikliko, ki bo obsojala spiritistične eksperimente.

Škof nazarenski. Pred kratkem so prijeli, kakor se je poročalo, v Memmigenu nekega človeka, ki se je izdal za "nazarenskega škofa", in pa njegovega "diakona". Drugi dan so oba izpustili, ker so bili baje njuni papirji v redu. — "Škof" si je lastil ime "Malek Benjamin Verdel, arhimandrit nazarenski in tirenski." Pri sebi je imel spise, po katerih mu je baje bilo dovoljeno brati maše in pobirati denar v ta namen. Ko so ga preiskovali, je imel sedem različnih oblek na sebi. Nadalje so našli pri njem 2000 mark denarja, pa karte bavarskih okrajev Švabsko in Novigrad, kjer je hotel počastiti odtotne samostane s svojim obiskom. Ko so ga v Manheimu izpustili, je odšel v Donauwörth. Na manheimskem kolodvoru je pozval občinstvo, naj poklekne in sprejme njegov blagoslov, česar pa ljudje niso hoteli storiti. Ko so ga v Donauwörthu aretirali, je zahteval, da ga odpravijo v bolnišnico. Doglali so, da je dosle prisleparil "za maše" 7000 mark. Med platnicami njegovega molitvenika so našli izkaze o svotah, ki jih je bil poslal v neko pariško banko. S tem je dokazano, da je govoril neresnico, ko je pravil, da nabira denar za sirske samostane. "Diakon", ki je pri aretaciji izginil kakor kafra, se je baje odpeljal v Švico, da tam nadaljuje svojo nalogo. Zdaj se je tudi zvedelo, da je "arhimandrit" v odsotnosti škofa Kepplerja v rotenburški stolni cerkvi bral mašo v škofovskem ornatu. Poročajo tudi s Predarlskega, da je tam že leta 1907 uganjal enake reči. Takrat je pripovedoval, da nabira denar za neko sirotišnico v Speyru in je nabral že 10.000 kron.

Iz samostana v zakon. Bivši kapucinski pater Minoeci, ki je prej predaval hebrejščino na vseučilišču v Firenci, sedaj pa v Pizi, se bo, kakor poroča "Nuovo Giornale", v kratkem poročil. — Minoeci je bil zaradi svojih modernističnih nazorov izobčen iz cerkve. Pridobil si je zasluge z raznimi odkritji o vzgoji v samostanih in semeniščih.

POSEBNA NEDOSIGLJIVA RAZ-
PRODAJA IZ NOVEGA YORKA.

Po znižani ceni kupljeno blago
zadnji teden v Novem Yorku.

Dva tedna nazaj so se podali naši kupovalci, gg. Max Lurie, John Rezba in M. Lipkowsky v Novi York, za nakup zimskega blaga za to prodajalno. Našli so na trgovskem vzvodu mnogo zaninivega in denarja vrednega blaga in sicer za gotov denar. Blago je danes že v zalogi in se prodaja po znižanih cenah.

Vi boste pohvalili izborni okus
kupovalcev, če si pridite ogle-
dati novo zalogo vsevrstnega
blaga.

ALBERT LURIE CO.
1816-1818-1820 BLUE ISLAND AVE.

Delavci, farmerji,

in vsi, ki opravljajo ročno delo, imajo prav dostikrat obistno ne-priliko. Brzko opazite kako slabost ali nerednost svojih obisti, jeter ali mehurja, okrepite te organe s tem, da uživajte

Severovo Zdravilo
za obisti in jetra.

50 c. & \$1.00

Dober vse letne čase.

Vaš ustroj oslabeva in se pokverja, ker ga redka, nečista in oslabela kri slabo hrani. Nagnjen je k boleznim, a nagnete ga lahko k zdravju, če uživajte

Severov
Kričistilec.

\$1.00

Novodobna bolezen.

Živčno onemoglost je smatrati za bolezen modernega življenja. — Število bolnikov vsled živčnih boleznim narašča.

Evo vzrokov:

Ježljivost, čezmerno delo, napeto tekmovanje, opravilo v zaprtih krajih, nizkote ne navade, vsakovrstne razuzdanosti, neprimerne življenje.

Evo znakov:

Plašnost, nemirnost, bojazen, nespačnost, splošna slabost, razdražljiva čud, potrtost, črnoglednost.

EVO ZDRAVILA:

Severov Nervoton

Teši in krepi živce, Povrača živčno čvrtost, Donaša mirno, poživljačo spanje, Podeljuje moč in čilost celemu ustroju.

Kupite steklenico danes.

Cena \$1.00

Na prada v lekarnah povsod. Zahtevajte Severovih. Po brezplačen zdravniški svet pišite na naš Zdravniški oddelek.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

